

Koncentration, ro og præcision er nøglebegreberne, når pilen endelig skal sendes af sted fra den hårdt spændte compound-bue.

DOK :

Blå bog

Steffen Jensen er 59 år og bor sammen med kone i et nedlagt landbrug ved Skovballe på Tåsinge.

Han har i mange år været taxa-vognmand, men i dag bruger han og konen tiden på at være plejefamilie og aflastningsfamilie for flere børn.

De har også heste og en firehjulet crosser til at komme rundt på deres 20 hektar store grund med både mose enge og strand.

Fortsat fra foregående side »

En stor råbuk holder til her i en solbærplantage på Tåsinge. Steffen Jensen ved, hvor den har lavet passager i rækkerne af bærbuske. Han kender dens gemmesteder. Han er forberedt til tænderne.

Steffen Jensen ved også, at hvis han træder på en gren, rømmer sig eller bevæger sig på et forkert tidspunkt, kan han glemme alt om dagens projekt. Så bliver det ikke i dag, han vinder den direkte duel på sanser, snuhed og koncentration: Mand mod rådyr.

Steffen Jensen orienterer sig, så han ved, hvor solen lyser op, og hvor den kaster skygger. Han ved, hvor vinden kommer fra, og han ved, hvor baggrundsvegetationen bedst skjuler ham for råbukkens vagtsomme øjne.

Råbukken har et veludviklet alarmberedskab, og som regel vejrer den en fare, før den bliver farlig. Hvis ikke, vil dens liv slutte med, at en pil borer sig gennem dens hjerte- og lunge-region og stryger direkte igennem den. Den vil være død i løbet af sekunder.

Den kildrende fryd af at snige sig

Lad os lige trække os ud af solbærrækkerne et øjeblik, trække vejret frit og hilse på manden med buen. Steffen Jensen bliver 60

år næste gang, men inden i ham lever den lille drengs kildrende fryd ved at snige sig ind på sin fjende under legen i skoven med de andre børn.

- Det er en helt speciel følelse, siger manden der har været passioneret forelsket i buejagt, lige siden han for 20 år siden først fik smagen.

Før da jagede han også, men det var med riffel og kikkertsigte.

- Da kunne jeg nemt skyde et dyr på 200 meters afstand. Men med buen begynder jagten først der, hvor skuddet blev løsnet med riffel. Her får jeg øje på dyret, og så skal jeg snige mig helt ind på 20 meters afstand, inden jeg kan skyde, siger han.

Det er svært men ikke umuligt. Steffen Jensen har skudt 60 rådyr på de 20 år, hvor buen og pilen har været hans foretrukne våben. Fasanerne, harerne og agerhønsene kommer oveni.

I dag siger det ham slet ikke noget at pille en buk ned på magerlig afstand med en riffel.

- Nej. Men da jeg var en yngre mand, ville jeg jo gerne skyde en stor buk. Der var nok noget trofæjagt over det, siger Steffen Jensen.

I dag ligger glæden et andet sted. Han har lært sig kunsten at snige sig tæt nok på til at kunne sende den ene dødbringende pil af sted. Der er kun ét forsøg, og før hjerte- og lungeregionen er tydelig i sigtet, forlader ingen pil den hårdt spændte compound-bue. Men når den så forlader buens pilehylde, er pilen en dræ-